

დანიელის წიგნი — ას სამოცდამეშვიდე

წინასწარმეტყველების გაშიფვრა: დანიელის 11:10-ისა და მის შემდგომის ისტორიული და წინასწარმეტყველური მნიშვნელობის გახსნა

Jeff Pippenger

2024-03-30

დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლი იწყება აღსასრულის ჟამს, 1798 წელს, როდესაც ჩრდილოეთის მეფეს სამხრეთის მეფის ხელით მისი სასიკვდილო ჭრილობა მიაღდა. ეს ისტორია წინასწარ იყო სახედ წარმოდგენილი ძვ. წ. 246 წლით, როდესაც პტოლემემ შური იძია ჩრდილოეთის სამეფოზე, და აგრეთვე იმით, რომ ნაპოლეონისდროინდელმა საფრანგეთმა 1798 წელს პაპი ტყვედ წაიყვანა. მას შემდეგ, რაც მეცხრე მუხლში სამხრეთის მეფე ეგვიპტეში ბრუნდება, მეათე მუხლი შემდეგ მიუთითებს, რომ ჩრდილოეთის მეფე სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ საპასუხო თავდასხმას წამოიწყებდა.

მაშ, სამხრეთის მეფე შევა თავის სამეფოში და დაბრუნდება თავის ქვეყანაში. მაგრამ მისი ძენი აღიმკრებიან და შეკრებენ დიდ ძალთა სიმრავლეს; და ერთ-ერთი უეჭველად მოვა, გადაივლის და გააღწევს; შემდეგ კვლავ დაბრუნდება და აღიმკრება თვით მის ციხესიმაგრემდეც კი. დანიელი 11:9, 10.

სანამ ურია სმითის განმარტებას განვიხილავდეთ იმ ისტორიის შესახებ, რომელმაც მეათე მუხლი აღასრულა, აღვნიშნავთ გამოთქმას: „გადმოიღვრება და გადაივლის“. ებრაული ფრაზა, რომელიც ამგვარად არის ნათარგმნი, ორმოცე მუხლშიც თარგმნილია როგორც „გადმოიღვრება და გადაუვლის“. ეს იგივე ფრაზაა დედან ებრაულ ტექსტში. წმინდა წერილში იგი მხოლოდ კიდევ ერთ ადგილას გვხვდება.

და იგი გაივლის იუდაში; გადაივლებს და გადმოივლის, ყელამდეც კი მიაღწევს; და მისი ფრთების გაშლა აავსებს შენი ქვეყნის სიგანეს, ჰოი, იმანუელ. ესაია 8:8.

დანიელის მეთერთმეტე თავში, მეათე მუხლსა და მეორმოცე მუხლში, და შემდეგ კვლავ ესაიას მერვე თავში, მერვე მუხლში, ერთსა და იმავე ებრაულ ფრაზას სამ სხვადასხვაგვარად თარგმნიან, თუმცა ისინი ერთსა და იმავე მნიშვნელობას გამოხატავენ. ფრაზის ბოლო სიტყვა, ებრაული სიტყვა „abar“, წარმოდგენილია ან როგორც „გადაიაროს“ მეათე მუხლში, „გადავლოს“ მეორმოცე მუხლში, და შემდეგ როგორც „ზედ გადავიდეს“ ესაიაში. მნიშვნელობა არსებითად ერთია სამივე მითითებაში, მაგრამ ესაიაში ამ მითითებებს შორის კიდევ ერთი წინასწარმეტყველური კავშირიც არის.

ესაიას წიგნში მოცემული მუხლი აღსრულდა მაშინ, როცა აშურის მეფემ იუდა დაიპყრო და იერუსალიმამდე მივიდა, მაგრამ თვით ქალაქი არასოდეს დაუპყრია. იგი ავიდა „ყელამდე“, მაგრამ „თავი“ არასოდეს დაუპყრია. სწორედ იმავე წინასწარმეტყველებაში ესაია წარმოგვიდგენს წინასწარმეტყველურ სიმბოლოს იმისა, თუ რას წარმოადგენს „თავი“, და „თავად“ განსაზღვრავს სამეფოს დედაქალაქს, ხოლო

სამეფოს მეფეც აგრეთვე „თავია“. იგი გვაძლევს წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტების ორ მოწმეს, რომ თავი არის მეფე და სამეფო, და შემდეგ დაფარულად აღნიშნავს, რომ თუ წინასწარმეტყველების შემსწავლელი ამ ჭეშმარიტებას არ მიიღებს და არ შეიმეცნებს, იგი ვერ დამყარდება. ეს დაფარული მუხლი იმავე წინასწარმეტყველების ნაწილია, რომელიც მიუთითებს, რომ ჩრდილოეთის მეფე გადმოიღვრებოდა და გადაივლიდა, მაგრამ მხოლოდ „ყელამდე“.

რადგან სირიის თავი არის დამასკო, და დამასკოს თავი არის რეცინი; და სამოცდახუთი წლის განმავლობაში ეფრემი დაიმსხვრევა ისე, რომ აღარ იქნება ერი. და ეფრემის თავი არის სამარია, და სამარიის თავი არის რემალიას ძე. თუ არ ირწმუნებთ, უეჭველად ვერ განმტკიცდებით. ესაია 7:8, 9.

სირიის ერის „თავი“ იყო მისი სატახტო ქალაქი „დამასკო“, ხოლო „დამასკოს“ (სატახტო ქალაქის) „თავი“ იყო „რეცინი“, სირიის მეფე. ასევე, ეფრემის ერის „თავი“ იყო მისი სატახტო ქალაქი „სამარია“, ხოლო „სამარიის“ (სატახტო ქალაქის) „თავი“ იყო „რემალიას ძე“ (ფეკახი), სამარიის მეფე. იმავე წინასწარმეტყველებაში, მომდევნო თავში, მერვე მუხლში, აშურის მეფე სანხერიბმა იერუსალიმს ალყა შემოარტყა, და მერვე მუხლში მისი იერუსალიმისათვის ალყის შემორტყმა აღწერილია როგორც კისრამდე აღმოსვლა.

მეშვიდე და მერვე მუხლები, რომლებიც ორი მოწმის საფუძველზე წარმოადგენენ „თავის“ წინასწარმეტყველურ სიმბოლოს, რომელიც აღნიშნავს როგორც მეფეს, ისე იმ ერის დედაქალაქს, რომლის მეფეც იგი არის, წარმოადგენს სამოცდახუთი წლის წინასწარმეტყველებას, რომელიც განსაზღვრავს ისრაელის ჩრდილოეთ და სამხრეთ სამეფოთა წინააღმდეგ წარმოთქმული ორი ათას ხუთას ოცი წლის ორივე წინასწარმეტყველების საწყის წერტილს. ამიტომ ეს მეტად რთული მუხლია, რადგან იგი უკავშირდება დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათე და ორმოცე მუხლებს, რომლებიც ასევე მიუთითებენ ჩრდილოეთის მეფის მიერ სამხრეთის მეფეზე თავდასხმის შემთხვევებზე, როგორც სენაქერიბი, ჩრდილოეთის მეფე, დაესხა თავს იუდას, სამხრეთის მეფეს, ესაიას მერვე თავის მერვე მუხლში.

გასაღები, რომელიც ჩრდილოეთისა და სამხრეთის მეფეთა ამ შეჭიდებებს ერთმანეთთან აკავშირებს, არის „თავი“ და „გადმოდინება და გადავლა“. როდესაც მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლში ჩრდილოეთის მეფე სამხრეთის მეფეზე საპასუხო იერიშს მიიტანს, იგი ბრძოლას იგებს, მაგრამ „თავს“ ტოვებს, ვინაიდან იგი „მოდის, და გადმოედინება, და გადაივლის“ სამხრეთის მეფის „სიმაგრემდე“. მეათე მუხლის ისტორია წარმოადგენს ჩრდილოეთის მეფის გამარჯვებას სამხრეთის მეფეზე, მაგრამ იგი ეგვიპტეში (სიმაგრეში), დედაქალაქში — „თავში“ — არ შედის.

როდესაც სამხრეთის მეფემ ადრე, მეშვიდე და მერვე მუხლებში, დაამარცხა ჩრდილოეთის მეფე, იგი „შევიდა ჩრდილოეთის მეფის ციხე-სიმაგრეში“ და „გაიმარჯვა“, და „წაიყვანა ტყვეები“ უკან „ეგვიპტეში“. ჩრდილოეთის მეფის საპასუხო გამარჯვებისას იგი ეგვიპტეში არ შესულა, რითაც წინასახედ წარმოგვიდგენს იმას, რომ როდესაც საბჭოთა კავშირი 1989 წელს გადაი swept away, რუსეთი, მისი დედაქალაქი —

მისი თავი — დარჩა მდგომარე. „თუ არ ირწმუნებთ, ნამდვილად ვერ განმტკიცდებით.“ სწორედ რუსეთია, წარმოდგენილი როგორც სამხრეთის მეფე მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლებში, რომელიც საზღვრის ქვეყნის ბრძოლაში იმარჯვებს, რომელიც ძველად რაფია იყო, ხოლო დღეს უკრაინაა.

„მუხლი 10. ხოლო მისი ძენი აღიმგრიან და შეკრებენ მრავალრიცხოვან დიდ ძალებს; და ერთი უეჭველად მოვა, გადმოიღვრება და გადაივლის; შემდეგ კვლავ დაბრუნდება და აღიმგრის, თვით მის ციხე-სიმაგრემდე.“

„ამ მუხლის პირველი ნაწილი ლაპარაკობს ძეებზე, მრავლობითში; უკანასკნელი ნაწილი კი — ერთზე, მხოლოდობითში. სელევკოს კალინიკოსის ძეები იყვნენ სელევკოს კერავნოსი და ანტიოქოს მაგნუსი. ორივენი მოშურნეობით შეუდგნენ თავიანთი მამისა და თავიანთი ქვეყნის საქმის გამართლებასა და შურისგებას. მათ შორის უფროსმა, სელევკოსმა, პირველად დაიკავა ტახტი. მან შეკრიბა დიდი სიმრავლე, რათა დაებრუნებინა მამის სამფლობელოები; მაგრამ, რადგან იგი იყო სუსტი და სულმოკლე მთავარი, როგორც სხეულით, ისე ქონებით, ფულს მოკლებული და თავის ლაშქარს მორჩილებაში დაჭერა არ შეეძლო, თავისი ორი მხედართმთავრის მიერ მოიწამლა ორი თუ სამი წლის უსახელო მეფობის შემდეგ. ამის შემდგომ მეფედ გამოცხადდა მისი უფრო უნარიანი ძმა, ანტიოქოს მაგნუსი, რომელმაც, იტვირთა რა ლაშქრის სარდლობა, კვლავ აიღო სელევკია და დაიბრუნა სირია, ზოგი ადგილი ხელშეკრულებით დაიმორჩილა, ზოგი კი — იარაღის ძალით. ამას მოჰყვა ზავი, რომლის დროსაც ორივე მხარე მშვიდობაზე მოლაპარაკებას აწარმოებდა, თუმცა ომისთვის ემზადებოდა; ამის შემდეგ ანტიოქოსი დაბრუნდა, ბრძოლაში დაამარცხა ეგვიპტელი მხედართმთავარი ნიკოლაოსი და ეგვიპტეში შეჭრაზეც ფიქრობდა. აი, ეს არის ის „ერთი“, რომელიც უეჭველად გადმოიღვრებოდა და გაივლიდა.“ ურია სმიტი, Daniel and the Revelation, 253.

საბჭოთა კავშირის დაშლა 1989 წელს აღნიშნავდა „აღსასრულის ჟამს“, ხოლო მუხლში მოხსენიებული ორი ძე წარმოადგენენ რეიგანისა და პირველი ბუშის ორ ნიშნულს. ხოლო 1798 წლიდან — „აღსასრულის ჟამიდან“, საიდანაც დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის მეორე მუხლი იწყება — რომის მეძავი დავიწყებულია, რადგან იგი, როგორც იეზუბელი, სამარიაში რჩება უკან, მაშინ როცა მისი ქმარი ახაბი ელიას კარმელის მთაზე მიმართავს. იგი დამალვაში იყო, მაგრამ ფარულად ძაფებს თავად ამოძრავებდა, როგორც ეს იყო პირველ მსოფლიო ომსა და მეორე მსოფლიო ომში. მისი ქმარი არის მისი მარიონეტული ლაშქარი სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ. როდესაც მან 1989 წელს საპასუხო დარტყმა მიაყენა, მან, როგორც ჩრდილოეთის მეფემ, მოიყვანა ეტლები, ხომალდები და მხედრები.

და აღსასრულის ჟამს სამხრეთის მეფე შეებრძოლება მას; ხოლო ჩრდილოეთის მეფე მოვა მასზე ქარიშხალივით, ეტლებით, მხედრებით და მრავალი ხომალდით; და შევა ქვეყნებში, გადმოივლის მათზე და გადაივლის. დანიელი 11:40.

მისი წარმომადგენლობა შურისგებაში გამოიხატება „გემებით“, რომლებიც ეკონომიკურ ძალას აღნიშნავენ, და „ეტლებითა და მხედრებით“, რომლებიც სამხედრო ძლიერებას აღნიშნავენ. სამხედრო ძლიერება და ეკონომიკური ძალა უკანასკნელი

დღეების წინასწარმეტყველებებში შეერთებული შტატების ორი წინასწარმეტყველური ნიშანია, რადგან შეერთებული შტატები აუკრძალავს ყიდვა-გაყიდვას მათ, ვინც იეზუბელს თაყვანს არ სცემს; და თუ ისინი კვლავაც უარს იტყვიან იეზუბელის ხელისუფლების ნიშნის მიღებაზე, სიკვდილით დაისჯებიან. სწორედ შეერთებული შტატების ეკონომიკური ძალა და სამხედრო ძლიერება, რომლებიც პაპობასთან თანამშრომლობით იქნა გამოყენებული, გახდა 1989 წელს საბჭოთა კავშირის დაშლის მიზეზი, თუმცა რუსეთი მაინც დარჩა.

ისტორია, რომელმაც შეასრულა დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლი, კვლავ მეორდება ორმოცე მუხლის მეორე ნაწილის ისტორიაში, რომელიც 1989 წელს აღსასრულის ჟამს მიუთითებს. მეექვსედან მეცხრე მუხლების ჩათვლით ისტორია წარმოადგენს იმ ისტორიას, რომელმაც აღსასრულის ჟამამდე მიიყვანა, რაც განსაზღვრულია ორმოცე მუხლის პირველ ნაწილში. დანიელის მეთერთმეტე თავის მეხუთედან მეათე მუხლების ჩათვლით სრულყოფილად წარმოაჩენს დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლის ისტორიას, რადგან, როგორც დას უაითმა აღნიშნა, „დანიელის მეთერთმეტე თავში აღსრულებული ისტორიის დიდი ნაწილი კვლავ განმეორდება.“

დანიელის მეთერთმეტე თავის პირველი ოთხი მუხლი განსაზღვრავს კიროსს, როგორც ორქიანი ერის მეორე მეფეს უკანასკნელ დღეებში აღსასრულის ჟამს. უკანასკნელ დღეებში „აღსასრულის ჟამი“ იყო 1989 წელი, და მეორე პრეზიდენტი, რომელიც კიროსით არის წარმოდგენილი, ამყარებს წინასწარმეტყველურ თანმიმდევრობას, რომელიც წინასწარმეტყველების შემსწავლელს საშუალებას აძლევს, 1989 წლის შემდეგ მეექვსე პრეზიდენტამდე დაითვალოს; იგი იქნებოდა უმდიდრესი პრეზიდენტი და აღძრავდა (გამოაღვიძებდა) გლობალისტური გველეშაპის ძალებს, იქნებოდნენ ისინი მსოფლიოს გლობალისტები თუ შეერთებული შტატების გლობალისტები. შემდეგ ეს წინასწარმეტყველური ისტორია გადადის ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეშვიდე სამეფოზე — გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ათ მეფეზე — და განსაზღვრავს მის ძირითადსა და პირველ მეფეს, როგორც ალექსანდრე დიდით წარმოდგენილს (იგულისხმება „კაცთა მებრძოლი“), აგრეთვე მისი სამეფოს საბოლოო დაშლას, როდესაც ისლამის ოთხი ქარი სრულად იქნება გათავისუფლებული ადამიანური გამოცდის ვადის დახურვისას.

შემდეგ მეხუთედან მეცხრე მუხლებამდე ილუსტრირებულია ის ისტორია, რომელსაც წარმოადგენს ის პერიოდი, რომელიც წინ უძღოდა პაპობის დამკვიდრებას ტახტზე 538 წელს, რადგან თავდაპირველად ძალაუფლებამ, რომელიც ჩრდილოეთის მეფედ უნდა იქცეს, უნდა გადალახოს სამი გეოგრაფიული დაბრკოლება, როგორც გააკეთა სელევკოსმა, რომელიც შემდეგ დამკვიდრდა ჩრდილოეთის მეფედ. ამის შემდეგ სამნახევარი წლის განმავლობაში, რაც წარმოდგენილია ოცდათხუთმეტი ფაქტობრივი წლით, ჩრდილოეთის მეფე მმართველობდა, ვიდრე სამხრეთის მეფე შევიდოდა მის სიმაგრეში და ტყვედ ჩაიგდებდა მას, სადაც იგი მოგვიანებით ეგვიპტეში გარდაიცვალა ცხენიდან გადმოვარდნის შედეგად. ამგვარად, ეს მუხლები განსაზღვრავს იმ ისტორიას, რომელიც დასასრულს მიუახლოვდა აღსასრულის ჟამს, 1798 წელს.

მეათე მუხლი განსაზღვრავს აღსასრულის დროის ისტორიას 1989 წელს, და მეხუთედან მეცხრე მუხლების ჩათვლით, ისინი წარმოადგენენ მეორმოცე მუხლის ისტორიას, ისევე როგორც ოცდამეათედან ოცდამეექვსე მუხლების ისტორია. ამიტომ, პირველი მუხლიდან მეათე მუხლამდე, სტრიქონზე სტრიქონი, მოცემულია ორი წინასწარმეტყველური ხაზი. პირველი ეხება მეექვსე და მეშვიდე სამეფოთა ლიდერებს, თუმცა არსებობს ცარიელი სივრცე მეექვსე სამეფოს მეექვსე და უმდიდრეს პრეზიდენტსა და მეშვიდე სამეფოს შორის.

მეორე ხაზი მოიცავს სამი დაბრკოლების მოცილების ისტორიას, პერიოდს, როდესაც ჩრდილოეთის მეფე მეფობდა, და იმას, თუ ვინ იქნა შემდეგ მოცილებული 1798 წელს, და 1989 წლამდე, და მეორე პრეზიდენტს, რომელიც წინა ხაზში კიროსით იყო წარმოდგენილი.

მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლები წარმოადგენენ ისტორიის მესამე ხაზს, რომელიც ვითარდება მეორე მუხლში აღნიშნული მდიდარი მეფის შემდეგ, მაგრამ უკვე საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ, აღსასრულის ჟამს 1989 წელს, და შეერთებულ შტატებში კვირა კანონის დადგომამდე, როგორც ეს წარმოდგენილია მეთექვსმეტე მუხლში.

1989 წელს, აღსასრულის ჟამის შემდეგი ისტორია პირველ სტრიქონში მიჰყავთ მეექვსე და უმდიდრეს პრეზიდენტამდე, რომელიც 2016 წლიდან აღძრავს გლობალისტებს. მეორე სტრიქონში წინასწარმეტყველური ისტორია მიჰყავთ 1989 წლამდე. მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლებში აღწერილი რაფიის ბრძოლა („საზღვარი“) წინ უსწრებს მეცამეტე მუხლს, სადაც ახლახან დამარცხებული ჩრდილოეთის მეფე აღადგენს თავის ლაშქარს და შემდეგ ამარცხებს სამხრეთის მეფეს, მეთექვსმეტე მუხლის საკვირაო კანონის უშუალოდ წინ. მეცამეტე მუხლში ჩრდილოეთის მეფის მარიონეტული ძალაუფლება არის უკანასკნელი იმ რვა პრეზიდენტიდან, რომლებიც 1989 წლიდან საკვირაო კანონამდე მეფობენ. ამდენად, მეცამეტე მუხლი უნდა აღსრულდეს მერვე პრეზიდენტის, იმ შვიდთაგან ერთის, არჩევის დროს ან მის შემდეგ. მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლები იწყება სწორედ მეექვსე, უმდიდრესი პრეზიდენტის წინ და, სავარაუდოდ, სრულდება იმავე პრეზიდენტის არჩევის წინ, რომელიც ხდება მერვე, შვიდთაგან ერთ-ერთი, და იმარჯვებს მარიონეტული ომის მესამე ბრძოლაში, მეცამეტედან მეოთხეთმეტე მუხლებამდე.

მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლებში სამხრეთის მეფის საპასუხო დარტყმა არის პასუხი იმ დამარცხებაზე, რომელიც სამხრეთის მეფემ მეათე მუხლში განიცადა. მეათე მუხლი აღნიშნავს ჩრდილოეთის მეფის გამარჯვებას 1989 წელს, რომელიც შესაძლებელი გახდა შეერთებული შტატებისა და ვატიკანის საიდუმლო ალიანსის შედეგად. ჩრდილოეთის ლაშქრის ეს გამარჯვება იყო მარიონეტული ომის პირველი ბრძოლა. პირდაპირი, ცხელი ომი, რომელიც ძველად აღსრულდა, უკანასკნელ დღეებში მარიონეტული ომის წინასახე იყო; ამიტომ მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლების გამარჯვება იქნება სამხრეთის მეფის გამარჯვება მარიონეტული ომების მეორე ბრძოლაში.

ათიდან თხუთმეტე მუხლებამდე სამი ბრძოლაა, და ყველა მათგანი ძველ დროში პირდაპირი ცხელი ომებით აღსრულდა, მაგრამ ისინი უკანასკნელ დღეებში მიმდინარე მარიონეტულ ომებში სამ ბრძოლას წარმოადგენენ. პირველი ბრძოლა მოიგო მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის საიდუმლო კავშირმა, დრაკონის წინააღმდეგ, 1989 წელს. მარიონეტული ომების მეორე ბრძოლას მოიგებს სამხრეთის მეფის ათეისტური დრაკონის ძალა, პაპისა და მისი მარიონეტული ლაშქრის კავშირის წინააღმდეგ. მარიონეტული ომების მესამე ბრძოლას მოიგებს ჩრდილოეთის მეფის მარიონეტული ლაშქარი, როგორც ეს წარმოდგენილია მეცამეტეიდან მეთხუთმეტე მუხლებამდე.

წინასწარმეტყველურად არსებობს სამი ცხელი მსოფლიო ომი, სამი პროქსი ომი, რომლებიც სამი ბრძოლისგან შედგება, და ისლამის სამი ვაის ომიანობა. ასევე არის სამოქალაქო ომი და რევოლუციური ომი. პროქსი ომების მეორე ბრძოლა ახლა მიმდინარეობს უკრაინაში, „საზღვრისპირეთში“, რომელიც წარმოდგენილია რაფიით — იმ საზღვრისპირეთი ადგილით, რომელიც სამხრეთის მეფესა და ჩრდილოეთის მეფეს შორის იყო, როდესაც მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლები პირველად აღსრულდა ისტორიაში.

ზუსტად იმავე დროს, როდესაც უკრაინაში მიმდინარე პროქსი-ომების მეორე ბრძოლა ხორციელდება, ისლამის მიერ დიდებული ქვეყნის წინააღმდეგ მიმართული სამი თავდასხმიდან მეორეც ხდება. მესამე ვაის პირველი თავდასხმა 2001 წლის 11 სექტემბერს მოვიდა, და ას ორმოცდაათი ათასის დაბეჭდვა დაიწყო. დაბეჭდვის დრო დასრულდება შეერთებულ შტატებში მალე მომავალი საკვირაო კანონის დროს, როდესაც მესამე ვაის ისლამი კვლავ დაარტყამს შეერთებულ შტატებს. პირველი და უკანასკნელი დარტყმები ერთნაირია, და ორივე მათგანი აღნიშნავს გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზის ხმას, რომელიც ასევე მესამე ანგელოზის ხმაც არის, რომელიც ასევე მეშვიდე საყვირის ჩაბერვაც არის, რომელიც ასევე მესამე ვაიცაა.

იმ ორ თავდასხმას შორის, რომლებიც ორი ხმაა, რომლებიც მეშვიდე საყვირის ჟღერადობას წარმოადგენენ, მესამე ვაების ისლამმა 2023 წლის 7 ოქტომბერს იერში მიიტანა არა თანამედროვე სულიერ დიდებულ ქვეყანაზე, არამედ ძველ, პირდაპირი მნიშვნელობით დიდებულ ქვეყანაზე.

მაშინ დაწყებული ომი ახლა მიმდინარეობს სწორედ იმავე მხარეში, სადაც რაფიის ბრძოლა მოხდა, როგორც ეს აღწერილია მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლებში. ღაზის ზოლი არის სასაზღვრო ზონა იუდას სამხრეთ სამეფოსა და ეგვიპტეს შორის. 2023 წლის 7 ოქტომბერი არის ბორბალი სხვა ბორბლებში, რომელიც აღნიშნავს ამბოხს, ანუ ებრაული ანბანის მეცამეტე ასოს, რომელიც პირველ და უკანასკნელ ასოებთან ერთად ქმნის სიტყვას „ქემმარტება“.

მესამე ვაიის ისლამის მიერ დიდებულ ქვეყანაზე მეორე თავდასხმა მოხდა 2023 წლის 7 ოქტომბერს, და იგი ზუსტად იმ ადგილას მოხდა, სადაც ძველი რაფიის ბრძოლა გაიმართა, მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლების აღსრულებად. დიდებულ ქვეყანაზე მეორე თავდასხმა, წინასწარმეტყველური გეოგრაფიული სიმბოლიზმის მეშვეობით, დაკავშირებულია მარიონეტული ომების მეორე ბრძოლასთან, როგორც ეს

წარმოდგენილია უკრაინის ომით.

ხაზი ხაზზე, მარიონეტული ომების მეორე ბრძოლა, რომელიც ახლა მიმდინარეობს უკრაინაში (საზღვრისპირეთში), მოიცავს მესამე ვაიის საყვირის მეორე ნოტს (7 ოქტომბერი, 2023), რომელიც სრულდება ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის საბოლოო პერიოდში. დაბეჭდვის ეს გამოცდილება დანიელის მიერ არის ილუსტრირებული მეათე თავში, როდესაც იგი ხედავს „მარაჰის“ ხილვას ოცდაერთდღიანი გლოვის პერიოდის შემდეგ, რაც ის სამნახევარი დღეა, რომლის განმავლობაშიც ორი წინასწარმეტყველი მკვდარი იწვა ქუჩაში. ხილვა განმარტებულ იქნა, როგორც ახსნა იმისა, „რაც ღვთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში უნდა შემთხვეოდა.“

ჭეშმარიტება, რომელიც ჰიდეკელის მდინარის ხილვით არის წარმოდგენილი და რომელიც დაბეჭდვის ჭეშმარიტებაა, სრულდება მეთერთმეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე მოცემულ წინასწარმეტყველურ ისტორიაში. ეს არის მეორმოცე მუხლის ისტორია, რომელიც იწყება 1989 წელს და გრძელდება ორმოცდამეერთე მუხლამდე და მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონის დადგომამდე. ეს არის მეორე მუხლში მოხსენიებული მეექვსე, უმდიდრესი მეფის ისტორია, რომელიც წარმოდგენილია მესამე მუხლში აღნიშნულ „ალექსანდრე დიდის“ მეშვიდე სამეფომდე.

ისტორია, რომელიც დაიწყო 2014 წელს მარიონეტული ომების მეორე ბრძოლის დასაწყისთან ერთად და რომელსაც მოჰყვა უმდიდრესი პრეზიდენტის მიერ თავისი კამპანიის დაწყება 2015 წელს, არის ორმოცე მუხლის ცარიელი მონაკვეთი — 1989 წლიდან ორმოცდამეერთე მუხლში მოხსენიებულ საკვირაო კანონამდე; და ის ასევე არის მეორე მუხლში მოხსენიებული მეექვსე, უმდიდრესი პრეზიდენტიდან მეშვიდე სამეფომდე არსებული ცარიელი მონაკვეთი. ეს არის ისტორია, რომელიც დაიწყო გამოცხადების მეთვრამეტე თავის პირველი ხმით 2001 წლის 11 სექტემბერს და სრულდება გამოცხადების მეთერთმეტე თავში დიდი მიწისძვრის ჟამს მეორე ხმით. ეს ისტორია ასევე არის ისტორიის ის პერიოდი, რომელიც ეზეკიელმა მეთორმეტე თავში განსაზღვრა, სადაც ყოველი ხილვა სრულდება. დროის ეს მონაკვეთი არის ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დრო. ღვთის ხალხის განწმედა სრულდება მისი სიტყვის მეშვეობით.

განწმიდე ისინი შენი ჭეშმარიტებით; შენი სიტყვაა ჭეშმარიტება. იოანე 17:17.

ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„ეს ხილვა ეზეკიელს იმ დროს მიეცა, როცა მისი გონება პირქუშში წინათგრძნობებით იყო აღვსილი. იგი ხედავდა, რომ მისი მამების ქვეყანა გაუდაბურებული იწვა. ქალაქი, რომელიც ოდესღაც ხალხით იყო სავსე, აღარ იყო დასახლებული. მის კედლებში აღარ ისმოდა მხიარულების ხმა და ქების გალობა. თავად წინასწარმეტყველიც უცხო იყო უცხო ქვეყანაში, სადაც უსაზღვრო პატივმოყვარეობა და მხეცური სისასტიკე უზენაესობდა. ის, რასაც იგი ადამიანური ტირანიისა და უსამართლობის შესახებ ხედავდა და ისმენდა, მის სულს ამწუხრებდა, და იგი მწარედ გლოვობდა დღე და ღამე. მაგრამ მდინარე ქებართან

მის წინაშე წარმოდგენილმა საკვირველმა სიმბოლოებმა გაუმჟღავნა ყოვლისმმართველი ძალა, მიწიერ მმართველთა ძალაზე უძლიერესი. ასურეთისა და ბაბილონის ქედმაღალ და სასტიკ მონარქებზე მაღლა წყალობისა და ჭეშმარიტების ღმერთი იჯდა ტახტზე.“

ბორბალთამსგავსი გართულებანი, რომლებიც წინასწარმეტყველს ასეთ არეულობაში ჩათრეულად ერვენებოდა, უსაზღვრო ხელის ხელმძღვანელობის ქვეშ იყო. ღვთის სული, რომელიც მას ამ ბორბალთა ამმოძრავებელ და წარმმართველ ძალად გამოეცხადა, არეულობიდან ჰარმონიას წარმოშობდა; ამრიგად, მთელი მსოფლიო მის მმართველობას იყო დაქვემდებარებული. განდიდებულ არსებათა ურიცხვი სიმრავლე მზად იყო მისი სიტყვისამებრ, რომ ბოროტ ადამიანთა ძალასა და ზრახვებზე უზენაესად ემოქმედათ და სიკეთე მოეტანათ მის ერთგულთათვის.

„მსგავსადვე, როდესაც ღმერთი აპირებდა საყვარელ იოანესთვის გაეხსნა ეკლესიის ისტორია მომავალი საუკუნეებისთვის, მან მაცხოვრის მიერ თავისი ხალხისადმი გამოვლენილი ზრუნვისა და მზრუნველობის დასტურად უჩვენა მას „კაცის ძის მსგავსი“, რომელიც სასანთლებს შორის დადიოდა და რომელიც შვიდ ეკლესიას განასახიერებდა. მაშინ როცა იოანეს ერვენა ეკლესიის უკანასკნელი დიდი ბრძოლები მიწიერ ძალებთან, მას ასევე მიეცა ნება ეხილა ერთგულთა საბოლოო გამარჯვება და ხსნა. მან იხილა ეკლესია, მოყვანილი სასიკვდილო ბრძოლაში მხეცთან და მის ხატებასთან, და იმ მხეცის თაყვანისცემა, სიკვდილის მუქარის ქვეშ იძულებით დაკისრებული. მაგრამ ბრძოლის კვამლსა და გუგუნს მიღმა მზერის მიპყრობით, მან იხილა კრებული სიონის მთაზე კრავთან ერთად, რომელთაც, მხეცის ნიშნის ნაცვლად, ჰქონდათ „მამის სახელი დაწერილი თავიანთ შუბლზე“. და კვლავ იხილა „მხეცზე, მის ხატებაზე, მის ნიშანზე და მისი სახელის რიცხვზე გამარჯვებულნი, მინის ზღვაზე მდგომნი, რომელთაც ღმერთის ქნარები ეპყრათ“ და რომლებიც მღეროდნენ მოსესა და კრავის გალობას.“

„ეს გაკვეთილები ჩვენს საკეთილდღეოდ არის მოცემული. ჩვენ გვმართებს, ჩვენი რწმენა ღმერთზე დავამყაროთ, რადგან ჩვენს წინაშე სწორედ ის დროა, რომელიც ადამიანთა სულებს გამოსცდის. ქრისტემ, ზეთისხილის მთაზე, გაიხსენა ის საშინელი მსჯავრები, რომელთაც მისი მეორედ მოსვლა უნდა წინ უსწრებდეს: „გაიგონებთ ომებსა და ომების ხმებს.“ „აღდგება ერი ერზე და სამეფო სამეფოზე; და იქნება შიმშილობანი, სნეულებანი და მიწისძვრანი სხვადასხვა ადგილას. ეს ყოველივე ტკივილთა დასაწყისია.“ თუმცა ეს წინასწარმეტყველებები ნაწილობრივ აღსრულდა იერუსალიმის დაქვევისას, მათ უფრო უშუალო მიმართება უკანასკნელ დღეებთან აქვთ.

„ჩვენ ვდგავართ დიდ და საზეიმო მოვლენათა ზღვარზე. წინასწარმეტყველება სწრაფად სრულდება. უფალი კართან არის. მალე ჩვენს წინაშე გაიხსნება ყოველი ცოცხლისათვის უზომო მნიშვნელობის პერიოდი. წარსულის დავანი კვლავ აღდგება; ახალი დავებიც იშობა. სცენები, რომლებიც ჩვენს სამყაროში უნდა გათამაშდეს, ჯერ კიდევ სიზმრად კი არავის უნახავს. სატანა მოქმედებს ადამიანურ საშუალებათა მეშვეობით. მათ, ვინც ცდილობენ კონსტიტუციის შეცვლას და ისეთი კანონის დამკვიდრებას, რომელიც კვირის დღის დაცვას

აიძულებს, მცირედ თუ ესმით, რა შედეგი მოჰყვება ამას. კრიზისი უკვე ჩვენს თავს არის მოსული.“

„მაგრამ ღვთის მსახურნი ამ დიდ განსაცდელში საკუთარ თავზე არ უნდა იყვნენ მინდობილნი. ესაიასთვის, ეზეკიელისთვის და იოანესთვის მიცემულ ხილვებში ჩვენ ვხედავთ, რამდენად მჭიდროდ არის ზეცა დაკავშირებული დედამიწაზე მიმდინარე მოვლენებთან და რაოდენ დიდია ღმერთის ზრუნვა მათზე, ვინც მისი ერთგულია. ქვეყნიერება მმართველის გარეშე არ არის. მოსალოდნელ მოვლენათა მსვლელობა უფლის ხელშია. ზეცის სიდიადეს თავისი ეკლესიის საზრუნავებთან ერთად, ერთა ბედიც საკუთარ მზრუნველობაში უჭირავს.“ Testimonies, ტომი 5, 752, 753.